

UDVARHELYI HIRADÓ

SZÉPIRODALMI, TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt, fél évre 2 frt, negyed évre 1 forint.
Egy szám ára 8 kr. — Községek-, körjegyzők- és tanítóknak egész évre 3 frt. — Megjelen hetenként egyszer, vasárnap.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

Becsek Aladár.

Főmunkatárs: **Cs. Szabó Kálmán.**

Hirdetések a legolcsóbban számíttatnak. A bélyeg díj külön minden beiktatásnál 30 kr. Nyilttér sora 25 kr.

A hirdetés és nyilttér díja előre fizetendő.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Becsek D. Fia könyvnyomda

Nyegleségek.

(—k) A józan ész meghibbanását vagy az erkölcsi fogalmak teljes zürzavarát tartalmazza-e a vármegye ezidőszerinti hivatalos lapja legutóbbi számának vezércikke?

Egyszerűen a deliriumra vezethető vissza az az okoskodás, amely abban foglaltatik. Szerencsére, az amit mond és amivel vádol, szemmel láthatólag nem felel meg a tényeknek. Erőltetjük az emlékezetünket, de nem tudunk olyan esetet, úgy a parlamentben, mint itt vármegyénkben, hogy az istenbéke alatt valaha a pártok áskálódtak volna egymás ellen s csak azért, mivel a vitától kipirult arcok jobban harmoniálnak a díszterem falaival, nolens-volens vitát provokáljanak még abban az esetben is, ha arra absolute semmi szükség nincsen, mivel tudatában van annak az egész egyesült nagy párt, hogy a végeérhetetlen viták az ördögöt sem érdeklik már s határozottan csakis személyi éllel bírhatnak.

Miért nyugtalankodik a tisztelt cikkező úr? Talán nem bizik meg a költségvetés reális voltában, vagy személyi természetéből kifolyólag bántólag hat idegzetére az a békés, egyöntetű munkálkodás, amely most ez időszerint vármegyénkben tanyát ütött? Miért nyugtalankodik, mi bántja őt? Hisz a párt vezető férfiai abba teljesen belenyugodtak. Miért e rug-kapálódzás? Bizonyára elfelejtette azt, hogy a közgyűlési terem széksorait azért nem töltötték meg a törvényhatósági bizottság tagjai, mivel a gyűlés második napja volt, gazdasági kiállítás is volt, na meg aztán valljuk be őszintén, hogy a megváltozott rendszer nem biztosít teljes ellátást a vidéki tagok számára. Vagy talán azt hiszi, hogy abban az esetben, ha itt maradtak volna, nem-e éppen olyan simán tárgyalódott volna le az egész tárgysorozat, mint a hogyan megtörtént? No akkor csakugyan csalódik!

Boszantó tehát az az okvetetlenkedés, a melyet azokból a sorokból olvasunk. A hatalomvágy és a hecczek utáni sóvárgás rí ki belőlük. Aki a jelenségek mélyére szokott nézni, az nyomban fölfedezi abban a személyi ambíciót, amely akkor és oly uton is feltűnni akar, amidőn az a többség óhajával határozottan elmentében áll.

Bántja, hogy az elnöki csengettyű félbeszakította a tisztí főügyész beszédjét. Nem helyesen tette? Nem hisszük, hogy e fölött a cikkíró ur magába szállva, érdek nélkül bár egy pillanatig higgadtan gondolkozott volna, mert azt csak nem tagadhatta volna el, hogy a tisztí főügyész akkor beszédjében olyan dolgokra is kiterjeszkedett, a melyek nem tartoztak a tárgyhoz s beszédjébe személyi motivumokat is hozott bele. Azonban erre nézve a tisztí főügyész urnak hozzám intézett és e számban közölt levele teljesen bő és alapos választ nyújt. De végtére is örülnünk kell, hogy az elnöki hatalom immár minden egyes közgyűlési tagra

kiterjed és senkinek sem biztosít kiváltságos jogokat.

Hogy mennyi nehézség állta útját, a küzdelem mennyi verejtékét kelle a békeért elhullajtanunk, a mig az átment a társadalom köztudatába és testtel bíró realitássá vált a légnemű ohajtás; hogy milyen procedurán ment keresztül vármegyénk, a mig a békét Hollaki főispán helyreállította, a békétlenkedőket megnyugtatta — mindannyian jól tudjuk. Érthetetlen tehát az az ok nélkül való erőlködés, a mely annak megzavarását czélozza, ami illetékesen a pöffeszkedő és meghasadt béka meséjét juttatja eszünkbe. A mese első fele már bekövetkezett, érdeklődéssel fogunk tapsolni a második felének.

A községi körök, társaságok természetesen felülről várják az élet nemesebb szabályait s mivel a vármegye hivatalos lapjából olvasnak könnyen megtéveszthető dolgokat — ha még egyáltalán foglalkoznak vele — különös szemmel nézhetik az események jelenlegi alakulását, mert hogy ne akadnának olyanok, akik mégis hitelt ne adnának neki — amidőn a szubvenzionált orgánus (?) közöl ilyent — alig hisszük.

A béke helyreállta után kétségbe vonni egy egész tisztviselői kar szorgalmát, munkaképességét; majd midőn beigazolást nyer a tévedés, megtámadni a nehézkesen, áldozatok árán helyreállított békét — egyszerűen nevetséges.

Nem csodálkozunk ilyenformán, ha a bizalom, az eseményekkel kevésbé ismerősöknél megcsappana, mert hogy egy perczre megdőbvenne megállanak — egész bizonyos. Hisz ha olvas meg-megújuló sima szavakkal irt durva cikkeket, egymás becsületében és férfiasságában való gázolást, bántó röhejeket, általában véve példátlan durvaságokat — csak természetes az, mert hogy így fejleszthessék a békét, ilyen gentlemanike szellemben — a melyre pedig, mint a gyakori párbajok mutatják, olyan büszkék, mint Mikádó a maga birodalmára — lehetetlen.

Ugy kell lennie, hogy a cikkező ur nem figyelte meg, hogy minden sáros inczidensnek nyoma nemcsak a politikában marad vissza, hanem kint a nagy társadalmi életben is, a mely műpiszkolódások annál korrumpálóbbak, mivel nincsen mögöttük igazi haragos emóció, csak sunyi számítás.

És ne tessék azt hinni, hogy ez a rombolás, amelyet meglazult társadalmi életünkben okoz, valami csekély dolog. Óh nem! És pedig len azért sem az, mivel sokan nem tudják, hogy ezek a hecczek nem garasos komédiák.

Hisz romboló áradat pusztít társadalmunkban. Az értelmi proletárság, minden téren, aggasztó mérveket ölt. Társadalmunk ugyan még hatalmas és büszke fa, melynek koronáját még nem törhetik le a viha ok. Külső kérge még erős, de belseje rothadt, vagy rothadásban van. Ha e rothadás tovább tart s áteszi a büszke fa derekát, még a könnyebb légáramlat is katasztrófát idézhet elő. Minek tehát elősegíteni

ilyen izetlenkedésekkel annak bekövetkeztét? Minek fölcsapni fagyönggyé?

Igen jól emlékezünk Hollaki főispán székfoglalójára. Beszédében ott áll a becsületes békére való törekvés, de természetesen az is meglátszott azon, hogy a főispán a korona és kormány teljes bizalmának tudatában van. Személyét a vármegye békéjének érdekében a kormány rendelkezésére bocsátván, rövid idő alatt bebizonyította paczifikátor voltát. Egy rövid, de tartalmas mult áll most a háta mögött. És ha most visszatekintünk a multa, egyenként domborodnak ki azok a momentumok, a melyek lehetővé tették a mai helyzetet. Széll miniszterelnök kijelentett nagy szavaival jött vármegyénkbe. Senki kegyét nem keresve, igazi önálló gondolkodást, eredetiséget, hosszú éveken át szerzett tapasztalatokat hozva magával, meggyénk boldogulására. Hogy azokat hogy és miképen érvényesítette, láthatjuk. Rendkívül tapintatos módon oldotta meg az alispán-kérdést is, amely már-már veszélyessé kezdett lenni a békére. Önkéntes meggyőződésből, a béke érdekében lépett vissza a jelöltségtől dr. Gyarmathy Dezső s az egyesült nagy párt egyhangulag dr. Damokos személyében állapodott meg, akit arra férfias, komoly magaviselete, őszinte karaktere, egyenes lelke s az e téren szerzett tapasztalatai predesztináltak s akit a törvényhatóság egyhangulag meg is választott.

... Hanem a cikkező ur, még mindig nyugtalankodik. Balsejtelmek gyötrik, amidőn a párt vezéreiből abban teljesen megnyugodtak.

Hanem ebből a nyugtalanságból kifolyó cikkezés — zabhegyezés.

Ok nélkül való munka ez. Hadd folytassa, ha ezzel személyi ambíciója kielégítést nyer. Csak a kivitel ellen tiltakozunk. Mert, hogy a hivatalos lap legyen a terrorista — abszurdum!

Van tevékeny fő- és alispánunk. Van egy ambicionált tisztviselői karunk — az eredmény nem maradhat el sem a közigazgatás, sem a társadalmi élet terén

Tartalommal, cselekvési erővel kell megmegtölteni az embereket; zengzetes szólások helyett hasznos munkát kell végezni a gazdasági, műveltségi és erkölcsi élet minden terén: ezek képeznek olyan kimeríthetetlen forrást, a melyből táplálkozhatnak majd a társadalmi eszmék s így önmagukat fogják felemészteni azok a bizonyos nagyrotörő emberek, akiknek cikkein minden komoly embernek már a második pillanatban mosolyognia kell.

Azonban szerény ohajtásunk mégis, hogy a cikkező ur hangja általában deczenebb, tárgyilagosabb legyen, mert jegyezze jól meg magának, nem magunkra vagyunk. Vármegyénkben jó néhány ezer, vármegyénken kívül pedig szintén ugyanannyi ember hallja, a mit fecsegünk, olvassa, amit firkálunk.

... Egyébiránt nem történt semmi!

Belföld.

Kilépés a szabadelvűpártból. Mint értesülünk, Gróf *Haller* János vármegyénk volt főispánja az udvarhelymegyei és városi szabadelvűpártból való kilépését e hó 5-éről kelteztet és a pártelnökhöz intézett levelében bejelentette.

Az új költségvetésből. A személyszaporításra az új költségvetésben a következő összegek vannak előirányozva:

A számvevőszéknél	22.101 korona
A közigazgatási bíróságnál	33.402 "
A belügyminiszteriumban	97.119 "
A vármegyénél	550.000 "
A színháznál	76.000 "
A csendőrségnél	164.867 "
A budapesti rendőrségnél	114.535 "
A pénzügyminiszteriumnál	110.383 "
A pénzügyigazgatóságoknál	190.700 "
Az adóhivataloknál	103.885 "
A pénzügyőrségnél	531.698 "
A kereskedelmi miniszteriumnál	80.350 "
Az államépítészeti hivataloknál	61.480 "
Az ipari szakoktatásnál	56.439 "
Az iparfelügyelőségeknél	18.518 "
A statisztikai hivatalnál	74.726 "
A szabadalmi hivatalnál	18.040 "
A földmívelési miniszteriumnál	85.971 "
A kulturmérnökségnél	70.251 "
A borászatonál	47.870 "
A közoktatási miniszteriumban	97.161 "
A honvédelmi miniszteriumban	215.000 "

Állami tisztviselők katonai kötelezettsége. A pénzügyminiszter fölmerült kételyek alkalmából kijelentette, hogy nemcsak a szorosán vett fizetésre, hanem a lakpénzre is kiterjed az az újabb minisztertanácsi határozat, mely szerint a katonai kötelezettségeik teljesítése céljából bevonuló póttartalékos állami tisztviselők, valamint az egyéves önkéntesek, vagy a három évi közös hadseregbeli, két évi honvédségi s négyévi tengerészeti tényleges szolgálatra bevonuló állami alkalmazottak is nyolcz heti időtartamra illetményeik élvezetében megmaradnak. A bevonuló állami alkalmazottaknak tehát nyolcz heti időtartamra vagyis két óra a lakpénzük is kifizetendő.

Uj váltóúrlapok. A pénzügyminiszter a bélyegzett kincstári váltóúrlapok módosítása tárgyában kibocsátott következő hirdetményt teszi közzé:

Az 1900-ik év közeledtére való tekintettel, a folyó 1899-ik év végével olyan bélyeges kincstári váltóúrlapok fognak forgalomba bocsátatni, a melyeken a váltó keltezésére szolgáló helyen, az évszám „1 . . . .” számmal van jelezve.

A most forgalomban lévő váltóúrlapok, a melyeken a kelt „18 . . . .” év számjellel van jelezve, a mennyiben 1900. év január hó 1-éig felhasználhatók nem volnának, s a mennyiben a kicserélés egyéb kellékei meg vannak, már a folyó évi december hó 16-ától kezdve 1900. év február hó végéig „1 . . . .” év számjellel váltóúrlapokkal kicserélhetők.

Nyílt levél.

Lapunk mult számában már kétségbe vontuk a vármegye ezidőszertit hivatalos lapjának ama védelmét, a melyben dr. *Válentsik* Ferencz tisztí főügyészt részesíti s insolensnek találtuk egyáltalán ama kifakadást, amelylyel az okt. 6-iki közgyűlésről irt rövid tudósítását bezárja. A dolgot mult heti számának első cikkében ismételtén aktuálissá teszi és részletenkint fejtegeti a megyei állapotokat, kétségbe vonva a jelenlegi helyzet tartós voltát. Mi erre nézve véleményünket lapunk e számának első helyén mondjuk el, míg arra válaszul dr. *Válentsik* Ferencz tisztí főügyésztől a következő levelet vettük.

Tisztelt szerkesztő ur!

A „Sz.-Udvarhely” című helyi lap mult heti és megelőző számában egy rövidebb és egy hosszabb cikk jelent meg, mely az én igénytelen személyemmel is foglalkozik. Helyesen jegyezte meg rá a t. szerkesztő ur, hogy a magam részére senki védelmét nem kérem s azt hiszem, erre szükségem sincs. Hogy gondolkodom a felvetett kérdésekben, annak megvilágítására álljon itt az előlirt lap mai számában is megjelent következő válaszom.

Mindig tévedésekre szokott vezetni, ha valaki tapasztalatai körébe eső tények vizsgálatánál s ezekből levont következtetéseivel teljesen a subjektivitás alapjaira helyezkedék s felállított tételeit nem a közismert, a körülmények és viszonyok által szinte önként adott, hanem nagyon is távolról vett indo-

kokkal támogatja. Igy születnek az impresszionista meggyőződések, szemben a kezén fekvő világos és egyszerű jelenségek, kombinativ egybevetéséből lezúrt doctriner meggyőződéssel. Egy ily jelenséget észleltem az említett lap mult heti számában, megjelent cikkben. Készlet, a gondolom mindenki-ben egyaránt működő igazságérzet, hogy e cikk egyes reflexiói és következtetéseire ugyanazon a helyen megtegyem észrevételeimet. Nem kétlem, hogy e cikk írójának belső gondolatvilágát hiven tükrözé vissza s így nem cselekvék semmi roszt, midőn meggyőződésének jóhiszemmel s a közügyek iránti érdeklődéséből kifolyólag nyilvánosan adott kifejezést. De ezzel szemben erősen hiszem azt is, hogy feltevéseit, conclusioit nem osztják azok, kik a megtartott őszi rendes közgyűlésen megjelentve, az ott lefolyt események tanui voltak s ha csak ezekről volna szó, tán nem is kellene a dologgal bővebben foglalkoznom. De, mert tény az, hogy a bizottsági tagok talán szokatlanul kevés számmal jelentek meg, kell hogy a dolog valódi képe feltárva legyen a távol voltak előtt is, nehogy a sorokból vagy — talán a cikkező intenciói ellenére — a sorok közt is olvasva, ugy a közgyűlés letolyását, mint az ebben, mint egyik jelenségben megnyilatkozó helyzetet tévesen ítéljék meg. Hiszen ismétlem, kevesen voltak a közgyűlésen, de édes istenem, miért keressük ennek okát ép az alispánválasztásban?

Nincs ember a vármegyében, ki a közgyűlést megelőzőleg napokkal ne tudta volna, hogy az alispán közfelkiáltással fog megválasztatni, mivel ez állásra egyetlen egy pályázat érkezett; dr. Gyarmathy Dezső, kit a bizottság egy igen tekintélyes része komoly jelöltként felléptetett s kitől a vármegye felvirágoztatását is méltán remélte, nem hatalmi parancsszóra s nem a tulhajtott pressziótól félelme s a sikertelenségnek ebből származó előérzetében, hanem önként, kényszerítő külső körülmények nélkül, a neki felajánlott jelöltségtől visszalépett. Visszalépetése csak nagyobbá tette őt párthivei s gondolom ellenségei előtt is, mert ezzel csak annak adta tanujelét, hogy nem önértett tultengés, nem hiu dicsvágy s nem is önérdékének hajhászata, hanem tisztán a vármegyének jól átértett közérdeke birta rá a jelöltség elfogadására; s amidőn látta, hogy az ő személye újra lángra gyújtja az eszmék és elvek nemes harcát, az igazi közérdek elfogulatlan támogatását, a magasabb szárnyalást és a nyugodt munkásságot, kizáró személyes gyűlölködés gyehehna tüzet, legyőzte önmagát, hogy hozsánnát zengjen velünk párthiveivel együtt e sokat zaklatott és szenvedett vármegye békéje és ebből várható felvirágozásának. Párthivei tehát nem maradhattak távol amiatt, mert jelöltük cserben hagyta, sem mert a hatalom (kandidálásának mellőzése vagy más brutális eszközzel) szabad választási joguk gyakorlatában őket megakadályozta.

Dr. Damokos Andor megválasztása nem egy klikk, nem is egy politikai párt, hanem az összes minden árnyalatu, illetékes tényezők közrehatása folytán vált befejezett ténynyé s jelöltségéhez ép a fentemlített cél érdekében a Gyarmathy-párt főemberei is hozzájárultak, Senkinek tehát duzzogni s e miatt a közélet szinteréről visszavonulni nem volt oka s ha hibát keresett valaki, ezt legfőlebb önmagában kellett megtalálnia. Rosszul ösmeri a székely ember természetét, ki azt hiszi, hogy az őt ért jogsérelem passzivitásra kárhóztatja. Ellenkezőleg, mihelyt észreveszi, hogy őseitől átöröklött s szent hagyományként őrzött jogainak bár csak elhomályosítása is szándékoltatik, nem vonul félre duzzogni, mint a tehetetlen kis gyerek, — kinek vajaskenyere a macska elvitte — hanem mint egy test, egy lélek sikra száll igazaiért, védelmezi jogait és szabadságát. Jól tudja e nép, hogy a hatalom esetleges tulkapásai, omnipotens hajlamaival szemben az igazi védelem egy erőteljes éber közszellem felélesztése és ébrentartása s ép azért akkor tömörül legjobban, akkor érdeklődik legerősebben a közügyek iránt, amikor le akarják őt e térről szorítani. Lesújtó kritika volna mindannyiunkra, ha igaznak vallanuk mi magunk a cikkben kifejezésre jutó azon gondolatot, hogy otthon gunnyasztunk, mert nem az lett az alispán, kit mi akartunk. Nem! ilyen feltevést elhinnünk nem lehet és nem szabad! Erre sem az alispán választás közismert előzményei, sem a székely nép legsajátosabb jellemvonása elfogadható indokot nem szolgáltat.

Ne keressük tehát oly távol azt, mit közvetlen közelben megtalálhatunk. Tagadhatja-e valaki, hogy

a régebb időben is, a közgyűlések másodnapján, kongott az ürességtől a nagy díszterem, hacsak a hivatalnokok s az összes kortes eszközök igénybevételeivel összehozott tagok ugy a hogy ki nem töltötték? Nem igaz-e az, hogy ezen gyűlés első napján a bizottsági tagok igen szép és tekintélyes számmal voltak jelen s végül ki vonhatja kétségbe, hogy az ép e napon folyt gazdasági kiállítás ép azokat tartotta távol, kikből az ugynevezett lelkes garda kiltelt? Nem az alispánválasztásban tehát, hanem a gyűlés másnapra való halasztása és gazdasági kiállításban kell keresnünk azt az okot, mely miatt a bizottsági közgyűlés valami nagy látogatottságnak nem örvendhetett.

Hogy nem volt széles mederben folyó vita, annak oka igenis első sorban a létrejött békében keresendő. Hiába idealizáljuk a dolgokat, mert a való élet tapasztalatai azt tanítják, hogy egymásra törő pártok közt, igen gyakran nem magát a javaslatot, hanem közvetve bár, a javaslat készítőjét, nem ritkán a rendszert vagy az uralman levő férfiakat támadják s az ebből eredő viták lesznek a legvehemensőbbek s hömpölyögnek a legszélesebb mederben. A felhozott tárgyak közt voltak igenis lényegesek, csak hogy ezek ugy az állandó választmány plénuma, mint az egyes szakszabotmányok által, annyira meglettek rostálva, minden oldalról megvitatta és megvilágítva, hogy igazán nem csudálható, ha azok egyhangulag elfogadva lettek. Maga a költségvetés idézett elő vitát, többet az elégnél, noha efelett valami sok vitatkozni való nem is volt, mert tételei, a már több éven át elfogadott s a tényleges szükségletnek megfelelő összegben lettek beállítva, ugy, hogy azt a világ leghiresebb jogtudósai, gazdaszai vagy fináncz kapacitásai sem teheték volna sem jobbá, sem rosszabbá. Maga a megyei kormányzat irányának megvitattása, nem tartozik ennek keretébe, hanem az alispáni jelentéssel kapcsolatban tárgyalandó s ha ez nagyobb vitát fel nem idézett, annak igen természetes oka az, hogy az október hatodik közgyűlésen tárgyalatván, a hazafiai kegyeletnek impozáns módon való megnyilatkozhatása, a szólástól azokat is elállásra birta, kik ezt netán megtenni szándékoztak.

Elnöki csengőről is történt két ízben is megemlékezés, még pedig oly hangon, melyből mindazok, akik a lefolyt incidens szem- és fültannai nem lehetek, igen kevés jó vagy rosszakarattal azt olvashatják ki, hogy tőlem a szó elvonatott. A tétel pedig, legalább így felállítva nem felel meg a valóságoknak, mely a következő: a hivatalos lap kérdésének tárgyalása közben, kijelentve, hogy az alispán ur által tett közvetítő indítványt elfogadom s megindokolva ezen álláspontomat, rátértem azon érvek felsorolására, melyek az állandó választmánynak szótöbbséggel hozott s nézetem szerint jogtalan, törvénytelen és igazságtalan javaslata ellen szólnak. Ekkor a főispán ur öméltósága közbecsöngetett, kérve vagy legalább is figyelmeztetve, de semmi esetre sem követelve vagy parancsolva, hogy amennyiben az alispán javaslata elfogadtatik, talán felesleges volna a kérdés ügyérdelemi részével foglalkozni, mely végeldöntést amugy sem nyere.

Ezen feltevésben és indokból a főispán ur ő méltósága propoziczióhoz ugy én, mint Soó Gáspár bizottsági tag ur — ki szintén az ügy érdeméhez akart szólni — hozzájárultunk, a magam részéről főképz azért, mert a hosszas vitát önczélnek nem tartom, hanem csak eszköznek, mely hivatva van közrehatni, hogy az ügyek elintézésénél, a törvényesség és közérdek tekintetűi domináljanak s ép azért felesleges azt erőszakolni akkor, mikor az ügy amugy sem nyer érdemi elintézt.

Jogsérelem tehát az engem megillető s így közvetve az egész törvényhatósági bizottság szólásjogán nem esett.

Ha magam ezt jogsérelemkép fogtam volna fel, ugy bizonyára, már állásomból kifolyólag is. Kénytelen lettem volna, annak ellenében jogorvoslattal élni. Hogy valjon ez a felhívás sérthette vagy sértette-e az én egyéni érzékenységemet, az más lapra tartozik s megvitattása nem vihető a nagy nyilvánosság elé.

Ami végül a cikkben Damokos Andor alispán urra vonatkozik, ahhoz a magam részéről kész örömmel hozzájárulok, mert én is ugy vagyok meggyőződve, hogy az új alispán ur rövid időn oly sok tanujelét adta erős munkabírása, kiváló szellemi tulajdonságai, szakismerte s mindenek felett a közügyek iránti lelkesedése és jóakarátának, hogy méltán elvárhatjuk tőle a vármegye felvirágoztatását.

Szivemből kívánom, hogy ugy legyen.

Dr. *Válentsik* Ferencz.

Ujdonságok.

Emléket az agyfalvi réten! Az agyfalvi emlék alap javára adakoztak *Császár Károly* gyűjtőívén 1 frt, ifj. *Flórián Kristóf*, *Farczádi K. Lajos* és *Gyertyánfi Gábor* együttesen 2 frt 50 krajczár *Nagy Sándor* gyűjtőívén 1 frt összesen 4 frt 50 kr, ezt hozzáadva a már begyűlt 917 frt 73 krhoz az alap összege tesz 922 frt 23 krt. Fogadják a nemes szívű adakozók hazafias adományaikért a végrehajtó bizottság hálás köszönetét. *Ferenzi János* végrh. b. pénztárnok.

Ref. papi értekezet. A következő sorokat vettük. Az udvarhelyi ev. ref. egyházmegye sz-udvarhelyi fiókköre Parajdon f. évi október hó 30-án d. e. 9 órakor papi értekezetet tart, melyre a t. tagtársakat és az érdeklődőket tisztelettel meghívom.

Az értekezettel kapcsolatban, d. e. 10 órakor, isteni tisztelet lesz, mely alkalommal imát mond *Menyhárt András* esperes, egyházi beszédet *Bíró Áron* f.-boldogfalvi lelkész.

D. u. 3 órára a sóbánya meglátogatása van kitűzve; 7 órakor pedig tánczszal egybekötött estély rendeztetik a ref. papi árvák „Szeretetháza” javára.

A vendégek elszállásolásáról gondoskodva van, da a kik erre igényt tartanak, sziveskedjenek alulírottat f. hó 28-ig értesíteni.

Obajtandó, hogy a távolabbi tagtársak már 29-én este megérkezzenek. *Péter Károly* értekezleti elnök.

Halálozás. Folyó hó 15-én hunyt el kénosi *Sándor* Ferencz életének 59-ik, házasságának 37-ik évében. Temetése 17-én történt meg az ev. ref. vallás szertartása szerint. A megboldogultat neje szül. *Bodrogi Róza*, gyermekei *Róza* és *Ferencz*, veje *Jóó Sándor*, valamint számos rokon gyászolja.

Lőrinczy Erzsike jutalomjátéka. *Lőrinczy* Erzsikének, a Romváry-szintársulat kedves és tehetséges társalgási primadonnájának jutalomjátékául 26-án, csütörtökön, *Kossuth Lajos élettörténete* című történelmi színmű kerül színre. Lőrinczynek nagy a reménye, hogy jutalomjátéka iránt, dacára annak, hogy közönségünk, mely fennen hirdeti a magyar nemzeti eszméket, de színházba csak francia darabokért megy, ez alkalommal kivételt fog tenni. Ez előadásra már most felhívjuk mi is a közönség figyelmét, hogy tömeges megjelenésével ez alkalommal is kifejezést adjon annak a meleg és egyértelmű rokonszenvennek, melyben őt már a mult alkalommal is részesítette.

A boritaladó és a fogyasztási adó 1900-ban. A pénzügyminiszter utasításul adta a pénzügyi hatóságoknak, hogy a boritaladót és a huszfogyasztási adót 1900-ra feltétlenül, 1901-re pedig a felmondás jogos fentartásával biztosítsák, további időre nem szabad szerződéseket kötni. Azok a szerződések, melyek a jövő évre is szólnak, csak akkor mondandók fel, ha az illető község a bor- és huszfogyasztási adóptlékoknak az állami borital- és huszfogyasztási adóval való együttes biztosítását óhajtja. Minden más esetben csakis a miniszter külön felhatalmazása alapján történhetik a felmondás s ily felhatalmazást a pénzügyigazgatóságok csakis rendkívüli fontos okok fenforgása esetében kérhetnek.

A tévesen kiszámított vasuti díjtöbbletek. Évek óta panaszkodnak a kereskedők, hogy a vasutnál a téves számítás alapján fizetett díjtöbbletek visszatérítése milyen nagy akadályba ütközik és hogy igen gyakran megtörténik, hogy az utánjárás és sürgetés sokkal nagyobb költséggel jár, mint a mennyit a vissza követelt összeg kitesz. A számos panasz következtében végre maga a vasuti igazgatóság akar segíteni a bajon, legalább erre enged következtetni az a félhivatalos kommuniké, mely a napokban látott napvilágot. A közlemény így szól:

„A magyar kir. államvasutak igazgatósága értesítette a vasuti állomásokat, hogy az áruszámadások felülvizsgálata alkalmával megállapított díjtöbbleteket fetüntető jegyzéket ezentul nem mint eddig havonként, hanem rövidebb időközben fogja nekik megküldeni, s egyben utasította az állomásokat, hogy a jegyzékekben kimutatott díjtöbbletekről haladéktalanul és kimutathatólag értesítsék a feleket. A magyar kir. állam vasutak igazgatósága ezzel a rendelkezéssel a szállító közönségnek régi óhaját valószínűsítette meg.

A székelyföldi nyugdíjgyesület. A székelységet is közönségre érdeklő nagyjelentőségű határozatot hozott az október hó 14 és 15-én Kolozsvárt megtartott V-ik országos ipartestületi gyűlés.

Napirendre lévén tűzve az iparosok nyugdíj ügye, ezen kérdésnek *Edvi Illés* László aradi és *Sz. Szakáts* Péter marosvásárhelyi kereskedelmi és iparkamarai titkárok által történt alapos fejtegetése után, — akik ezen ügygel már hosszab idő óta foglalkoznak egyhangu lelkesedéssel hozott a következő határozat:

A hazai ipartestületek V. országos értekezlete ki mondja, miszerint az iparosok rokkantságai és nyugellátásának rendezését a legfontosabb társadalmi feladatok egyikeként tekinti és az 1893-ban Miskolcra és 1896-ban Budapesten tartott országos értekezletek határozatai alapján sürgősen szükségesnek tartja az iparosok rokkantsági és nyugdíj egyesületének önkéntes belépés alapján létesítését akkép, hogy a szervezkedés kamarai kerületenként történjék s az egyes kerületi egyesületek országos szövetségbe lépjenek. E célból utasítja az országos gyűlés a központi bizottságot, hogy az aradi és marosvásárhelyi kamarai kerületek iparosai által megalakított nyugdíj egyesületeknek már felterjesztett alapszabályaira a kormány jóváhagyását minél előbb eszközölje ki, ezen jóváhagyandó alapszabályokat az ipartestületeknek sürgősen küldje meg, azok alapján a kerületi nyugdíjgyesületek megalakítását minden erejével segítse elő s azok szövetségi kötelékét alkossa meg.

Színházi műsor. Folyó hó 23-án, hétfőn, szünet 24-én, kedden, *Hálókocsik ellenőre*. 25-én szurdán, *Lili*. 26-án, csütörtökön, *Kossuth Lajos élettörténete*. 27-én, pénteken, a tanuló ifjuság részére, *Piros bugyelláris*. 28-án, szombaton, *Honti háza*. 29-én, vasárnap, két előadás: d. u. 4 órakor *Náni*, este 8 órakor *Leszámolás*.

Kiváló szerencse. A mint értesülünk a Török és Társa cég egyik főnöke meglátogatott egy kis hivatalnokot, hogy értesítse egy nagy nyereségről. A mint a hivatalnok szobájába lépett a cégfőnök kíséretével, a házi asszony éppen vasalt. Férje hollétéről megkérdezte, nagy zavarba jött és kétségbeesve kérdezte: „Az urak csak nem exequálni jöttek?” A válasz erre az volt, hogy nem vinni akarunk mi innen, hanem hoztunk valamit, azonban az asszony nem akart hitelt adni e biztató szavaknak. Csak midőn a férjét hazahivatták és a házaspár előtt kijelentették, hogy egy nagy nyereséget jutott rájuk, akkor lélegzettek fel újból, és a nagy öröm leírhatatlan volt. Az első osztályú sorsjegyek árai: $\frac{1}{1}$ sorsjegy 6 forint, $\frac{1}{2}$ sorsjegy 3 forint, $\frac{1}{4}$ sorsjegy 1 frt 50 kr., $\frac{1}{8}$ sorsjegy 75 kr. Sorsjegyek bevásárlásánál Török A. és Társa budapesti bankházát, Váci körut 4/a, legmelegebben ajánljuk.

Halottak napjára koszorukat, valamint guirlandokat szép kivitelben, olcsó árak mellett készít *Gyarmathy Etelka* Sz.-Udvarhely, Szombatfalvi-utca.

Színház.

Szombaton, 14-én, *Sidney János* nagy operettje, *A Gésák* ment telt ház előtt. Talán egy megszökött hercegasszonyt se vesznek az emberek hamarabb szájukra, mint vették a gésákat, a kik a japán teaházakban bájos kis dalokat énekelnek és hozzá kecses táncokat járnak. Az angol zenéje, sajátos dallamszöveve és ritmikája szinte fölfrissíti a francia chansonok folytán már megpetyhüdt idegeket. Persze ezek a szolid, szüziés nóták, a melyek mind úgy hangzanak, mint bölcsődalok, a kis éneklő gésák rövid ruhái és színes harisnyáiért valóban nem tehetnek. Persze hogy sietett megszerezni minden igazgató magának a Gésákat, azonban nem mindenik színház tudja a darabot szépen el is énekelteni, de az mellékes is nekik. No természetesen ez előadásnak is száz leírhatatlan fogyatéka volt, a mely megdöbbenté a nézőt. Az egész ensembleben talán egy-két ember ha volt, akinek tudomása volt, miképpen kell ezeket a finom, törékeny dalokat énekelni. Játék dolgában pedig *Mimosa* (*Zöldi Hermin*), *Molly Symore* (*Cseréy Irma*), *Vua-Csi* (*Hidassy*) szereztek érdemet maguknak. *Cseréy Irma* meglehetősen gráciával és könnyűséggel játszotta meg szerepét. *Zöldi Hermin* kisterjedelmű, de tiszta hangjával sikert aratott. Szívvel-lélekkel játszik s kerüli a mesterkéltiséget. *Hidassy* a tele nézőtérén hangzott viharos tapsokra a czopf-kuplét újra meg újra meg kellett tolnia egy strófavál.

Vasárnap, 15-én, két előadás volt. Délután leszállított helyárok mellett a *Csizmadia, mint kísértet* adták, este pedig *Dankó Pista Czigány szerelem* új népszínműve ment, gyenge érdeklődés mellett. A népszínmű *Dankónak* jobb zeneszerző, mint színműíró volta mellett bizonyít. A czigány népszínműben *Rigó Jancsi* és *Chimay hercegnő* romantikus története van feldolgozva. Az egyes szereplők szerepüket a körülményekhez képest igyekeztek a legjobban kiaknázni, a mi több-kevesebb sikerrel sikerült is nekik. *Rákos János* igen jó öreg primás, *Zöldi Hermin* kedves *Marcia*, *Lőrinczy Erzsike* érdekes *Darása Etel*, *Hidassy* jó *Dudvai Matyi* volt.

Hétfőn, 16-án, *Családi örömeik*; egy három felvonásos francia vígjáték került színre, itt először. Tehát nem bohózat, hanem vígjáték. Ám a színpad csak félig mond igazat. A családi örömeikben ugyanis van bizonyos vígjátéki igyekezet — hogy így fejezzük ki magunkat — a mennyiben szatírája akar lenni a házasságnak, de a figurák, a helyzetek mind bohózatok. Anyós-viczcek vannak ugyanis benne tulságos számmal s ez a hanyatló század végén — kopott. Nem lehet eltagadnunk azonban, hogy ezek az anyóstirádák nem a legrosszabbak; legalább a kevés számú jelen volt közönség kitünően mulatott rajtuk. A poruljárt aglegényt *Rákos János* játszotta. A mi derűtség az este a nézőtérén fakadt, az háromnegyed részben a *Keller* javára írható, aki a papucs alatt görnyedő férj szerepét sok eredetiséggel játszotta meg. Mellette *Bárdy* excellált egy süket roué szerepében. A darab első felvonását mondhatni ő vitte s szinte hiányzott a többi felvonásokban, a hol a szerző egyszerűen kiejti kezéből azt a pompás figurát. *Geröffy* elegáns megjelenésével hatott. Jók voltak *Iró* és *Lőrinczy* házastárs-

kodó ujdonsult házások szerepében, míg *Makai Elemér* a sok nevű inasból faragott ügyes alakot. — Nagy figyelemmel tanúsított *Romváry* igazgató a közönséggel szemben, a midőn egy más városból megmaradt színpalokat hordatott szét ez előadásra, a melyen a szereplők közül mindössze egy-kettő volt ismeretes.

Kedden, 18-án, *A Gésák* ismételték meg.

Szurdán, 19-én, *Géczy István A sárdi ház* ment. Az előadás arról győzött meg bennünket, hogy a Sárdi ház ugyan nem gyarapítja *Géczy* drámáiról babérait. A darab tárgya merész és szokatlan. Sárdi egy dúsgazdag paraszt (*Rákos*), kinek már férjhezmenő leánya van, deresedő fővel beleszeret egy színésznőbe (*Lőrinczy E.*), annyira, hogy mikor a hiteselethez odahaza a halállal vívódik, ő akkor is a színésznő szobájában turbékol. Felesége halála után nőül is kéri. A nő hozzámegy, de csak a pénzéért, hogy így aztán igazi szeretőjévé lehessen annak, akit Sárdi befolyása és pénze főjegyzővé választott. Egy eltévedt levél, melyben Sárdiné a főjegyzőt légyottra hívja, fölnyitja Sárdi szemét s isszonyu bosszút forral. Magához hivatja a jegyzőt, s az alatt az ürügy alatt, hogy végrendeletét akarja fölolvadni, feleségét is odarendeli, bezárja az ajtót s fejük fölé gyújtja a házat. Mind a hárman tűzhalállal halnak meg. Olyan sötét, olyan komor ez a darab, hogy szinte megdöbbentő; a humorus jeleneteknek is keserű mellékzúg van. Alakjait tulzott realizmussal festi és — mint a Sárdi esetében is — igaztalan velük szemben. Naiv szerelmi jelenetek s a vidéki színészet kissé erősen torzított rajza tarkítja és enyhíti e zord történetet. A szereplők közül kiváltak: *Rákos*, *Lőrinczy Erzsike*, *Szilay*, *Geröffy* Iona és *Makai*. *Rákos* szerepét helyes felfogással, routinnal játszotta meg, s őt, valamint *Lőrinczyt* nyílt színen is tapssal jutalmazta a csekélyszámú közönség.

Csütörtökön, 19-én, *A végrehajtó* került színre, mondhatni teljesen üres ház előtt, pedig, hogy a direktor az előadásra közönséget akart toborozni, az is fényesen bizonyítja, hogy még a darab címét is megváltoztatta, hogy így ujdonság számba tünjék föl az. Szomorúan csalódott. A darab ismeretes színházlatogató közönségünk előtt, a melyben szegény Brocatel ügyvéddel olyan erősen mulatságos történet esik meg. *Cyprien* *Lőrinczy* Erzsike alakította természetesen könnyedséggel. Ujabbán is jónak bizonyult *Hidassy* a czimszerepében, *Makai* az ügyvéd és *Czeglédyné* az anyós szerepében.

Pénteken, 20-án, a helybeli Tanárikör rendeztetett előadást a tanuló ifjuság részére, mely alkalommal *Csiky Gergely Czipra nyomorúság* című színműve került színre. Az előadáson megjelent az áll. főreáliskola, kath. főgimnázium, ref. kollegium, áll. felsőleányiskola, a kö- és agyagipari szakiskola mintegy 300—350 növendéke, s így tehát a termet a zsufolásig töltötte meg az ifjuság, s a gyengén összeállított karzat csakamagy recsegett a rajta lévőktől. Igen helyes eszme volt a Tanári körtől, a budapesti Tanári-egyesület mintájára ezeket az ifjusági előadásokat életbeléptetni, s a magyarirodalommal kapcsolatban az egyes kiválóbb írók színműveit bemutatni, azonban igen helyes volna, ha a megjelenők létszámát korlátoznák, hogy így eleje vétecsék annak a tolongásnak, a melyet ez este volt alkalmunk látni. Az előadást megelőzőleg *Nosz Gusztáv* főreáliskolai tanár ismertette ama kornak dramaturgiai viszonyait, melyben *Csiky* élt. Részletesen, szónoki hévvel magyarázta *Csiky* életrajzát, működését, költői egyéniségét, melyet a jelen voltak élénk figyelemmel hallgattak végig, s hatalmas tapssal jutalmazták az előadót. Ez intermezzo után hét órakor, kezdetét vette az előadás. A Bálnay számtanácsos szerepe *Rákos* János kezében volt, a ki azt hévvel, érzéssel játszotta meg, azonban szükség, hogy levetkőzze a feszes mozdulatokat. Jól emlékezhetünk meg *Lőrinczy Erzsikéről*, aki *Esztart*, és *Geröffy* Ionáról, aki *Bellá* játszotta, sok közvetlenséggel, üdén, elevenen. Jók voltak *Szilay*, *Iró*, *Makai*. Általában ez este az ensemble kevés kifogásolni valót hagyott fenn, s a jelen volt lelkes ifjuság minden egyes alkalommal hatalmas tapssal tüntetett mellettük.

Szombaton, 21-én *A három Kázmér*, énekes vígjáték került színre. — Ma, vasárnap két előadás lesz. Délután 4 órakor mérsékelt helyárrakkal *Peleskei nótárius*, este 8 órakor rendes helyárrakkal *Gyimesi vadvirág* megy.

Szerkesztői üzenetek.

Kéziratok nem adatnak vissza. — Névtelen levelekre nem válaszolunk.

F. M. B. Sajnáljuk, de kívánságának ilyen alakban, nem tehetünk eleget.

Merengő. Hogy egy fiatal ember szerelméről miként lehet meggyőződni? A fiatal embert el kell küldeni egy lakatlan szigetre és ott kell tartani 50 esztendeig. Ha azután visszajön és még mindig szereti nagysádot, akkor már bizonyos, hogy nagyon szereti.

M. K. H. Nagykorúsítása végett forduljon az árvaszékhez.

N. L. K— Nem közölhető. És végtére is uraságod nagyon elkésett problémájával. Hogy mi ér többet, egy esti tájkép tehene nélkül, vagy egy tehén esti tájkép nélkül? az a tájkép és a tehén minőségétől függ. Az egészre csak az a megjegyezni valónk van, hogy ezt mi már a bölcsőnkben hallottuk.

Békés. Igaza van Annyi előkészület tesznek az emberek az élethez, mintha az itt örökké tartana. Ha javít rajta, talán használhatjuk. Tessék elvinni.

s—e. H. A szerelem-vallásra nincsen illemszabály. Az ifjak általában véve a regények után igazodnak s a nagy regényírók szokták rányomni erre is a bélyeget. Valamikor holdvilágnál, térdelve szokták a szerelmet vallani: ma pedig ilyenformán:

— Hallja mága, Itonka, mintha én magát szeretném!

De ez mind csak nyegleség. Aki nem flirtel, hanem igaz és nagy érzés által kényszerítve cselekszik, az nem lapozgat előbb a regényekben, hanem úgy beszél, amint arra belsőleg kényszerítve van. És ha jól meggondoljuk a dolgot, a legizgalmasabb szerelem tulajdonképpen az, amit sohasem vallottak meg ceremóniák szerint, hanem a mi mégis meg van.

Papp és Tamás

férfi-szabók

SZÉKELY-UDVARHELYTT.

Van szerencsénk a n. é. közönség szives tudomására hozni, hogy újabban a budapesti első nyilvános

szabászi iskolát

tanulmányozva, a már eddig is t. megrendelőink teljes megelégedésére történt megrendeléseket újabban a legdivatosabb szabászat szerint készítjük el.

A n. é. közönség szives és tömeges pártfogását kérve, magunkat szives jóindulatukba ajánlva, maradtunk mély tisztelettel

Papp és Tamás,

férfi szabók.

PAPP-ZAKOR ENDRE

vaskereskedése

Székely-Udvarhelytt

az „Arany kaszához“

Van szerencsém úgy a helybeli, mint a vidéki közönség igen becses figyelmét felhívni gazdagon berendezett

vaskereskedésemetre.

Mindenemű vajda-hunyadi vasak, legjobb minőségű fűtő- és főző-kemenczék, varrógépek 6 évi jótállásra. Épület- és butorvasalások, szerszámok legjobb minőségben, s nagyon olcsó árban árusíthatnak el.

Igen becses pártfogásért esedezve kiváló tisztelettel

Papp-Zakor Endre.

Épület- és butorvasalás nagyraktár!

Legnagyobb nyeremény legszerencsésebb esetben

1.000,000 korona.

Az összes 50,000 nyeremény JEGYZÉKE.

A legnagyobb nyeremény legszerencsésebb esetben

1.000,000 korona.

A nyeremények részletes beosztása a következő:

Készpénzben fizetendő	jutalom nyerem. á	Korona
1	1	60000
1	1	40000
1	1	20000
2	1	10000
1	1	9000
1	1	8000
1	1	7000
2	1	6000
1	1	4000
5	1	3000
1	1	2500
7	1	2000
3	1	1500
31	1	1000
67	1	500
3	1	300
432	1	200
763	1	100
1238	1	50
40	1	30
31700	1	20
3900	1	17
4900	1	13
50	1	10
3900	1	8
2900	1	4

50,000 nyer. és jut. összegben 13.160.000

Az ötödik nagy m. kir. osztályosjáték nemsokára ismét kezdődik és

100,000 újból **50,000** sorsjegyre nyeremény

jut vagyis az oldalt levő nyereményjegyzék szerint az összes sorsjegyek fele feltétlenül nyerni fog.

A nyerési esélyek tehát, mint már általánosan ismeretes. óriásiak.

Összesen tizenhárom millió 160,000 koronát sorsolnak ki biztosan A legnagyobb nyeremény a legszerencsésebb esetben

egy millió korona

Szives mielőbbi megrendeléseknél eredeti sorsjegyeket a tervszerű eredeti árban és pedig:

egy egész	I. o. eredeti sorsjegyet	6.-
„ fél	I. o. „	3.-
„ negyed	I. o. „	1.50
„ nyolczad	I. o. „	75

küldünk szét utánvétellel vagy a pénz előleges beküldése ellenében.

A huzások után megküldjük tisztelt vevőinknek a hivatalos huzási jegyzéket, hivatalos tervezetek pedig díjtalanul állanak rendelkezésre. A huzások a magy. kir. kormány ellenőrzése mellett nyilvánosan történnek és azoknál mindenki megjelenhetik.

Kérjük a rendelvényeket mielőbb, legkésőbb azonban

f. é. október 29-ig

hozzánk beküldeni.

Török A. és Tsa

a m. kir. szab. osztályosjáték főelárusítói

Budapest, V., Váci-körút 4/a.

Sok és nagy nyereményt fizetünk ki tisztelt vevőinknek; rövid idő alatt több mint két millió koronát.

Rendelőlevél levágandó.

TÖRÖK A. és TARSÁ uraknak Budapest.

Kérek részemre ..... I. oszt. m. kir. szab. osztályosjáték eredeti sorsjegyet a hivatalos tervezettel együtt küldeni.

Az összeget ..... frt { utánvételezni kérem. } A nem tetsző törlendő. postautalvánnyal küldöm.

Pontos cím. {

Az 1895. évi cáiról s az 1896. évi londoni egészségügyi kiállításokon díszoklevéllel s arany éremmel kitüntetve.

Orvosi tekintélyek által kipróbált s nagyobb kórodákban kitűnő sikerrel használt külszer:

REUMA-SZESZ

biztos s kiváló gyors hatása a test bármilyen csúszós bántalmái, u. m. köszvény, csusz, reuma, ischiás, asthma stb. ellen.

Hatása némely esetben meglepő, amennyiben gyakrabban idültébb eseteknél is már egyszeri bedörzsölésnél a fájdalmakat teljesen megszüntette.

Fog- és fejfájást 5 perc alatt megszüntet.

Egy üveg ára használati utasítással 1 korona, erősebb üveg 2 korona 40 fillér.

Főraktárak Budapesten:

Török József ur gyógyszer-tárában, Király-utca 12. és **dr. Egger A.** ur gyógyszer-tárában, Váci-körút 17. szám. — Ugyszintén a főváros összes s a vidék csaknem összes gyógyszer-tárában, valamint a készítő

Widder Gyula gyógyszerésznél S.-A.-Ujhely.

Vidéki megrendelések pontosan teljesíttetnek.

Ugyszintén Székely-Udvarhelyen:

SOLYMOSSY JÁNOS gyógyszerésznél.

Székely-Keresztúron: Baumgärtner Károlynál.

M. kir. államvasútak.

Téli menetrend.

Érvényes 1899. október 1-étől.

V.-v.	Gy.-v.	Sz.-v.	V.-v.	V.-v.	Gy.-v.	Sz.-v.	V.-v.
715			300	ind. Székely-Udvarhely érk.	159		620
731			316	Bikafalva	140		601
748			329	Bögöz	127		547
807			354	N.-Galambfalva	110		530
823			411	Bethfalva	1241		501
831			421	Székely-keresztúr	1232		453
848			438	Ujszékely	1203		429
902			454	évk. Héjjasfalva ind.	1148		414
209			1025	Brassó		209	800
921			504	ind. Héjjasfalva érk.		1112	403
951	553	1140	532	Segesvár		1051	340
	654	101		évk. K.-Kapus ind.		945	213
		419		N.-Szeben			
	606	125		ind. K.-Kapus érk.		943	158
	849	433		évk. Kocsárd ind.		752	1054
		1030		M.-Vásárhely		1030	115
	854	443		ind. Kocsárd érk.		750	1042
	1046	645		Kolozsvár		555	833
	231	1117		Nagy-Várad		211	342
	750	620		évk. Budapest ind.		915	830

Az indulási és érkezési idők középeurópai időre vonatkoznak.

Az éjjeli idő esti 6 órától reggeli 5⁵⁹ percig, a perczeket jelző számjegyek aláhuzásával vannak kitüntetve.